

Câu chuyện dưới cờ: **Một Tiếng Cám Ơn**

Trong một bài huấn đức ngắn gửi trước khi đọc kinh truyền tin, Đức Gioan Phaolô I đã kể một câu chuyện như sau:

Trong một gia đình nọ, một người đàn bà phải lo phục dịch cho một người chồng, một người anh và hai người con trai lớn. Bà phải làm tất cả mọi sự trong nhà: từ đi chợ, nấu ăn, giặt giũ đến quét dọn trong nhà. Một ngày Chúa Nhật nọ, sau một buổi sáng đi dạo ngoài trời trở về, những người đàn ông bỗng nhận thấy có một điều lạ trong nhà, bàn ăn đã được chuẩn bị cho bữa trưa, nhưng thay vì thức ăn, họ chỉ thấy toàn cỏ khô. Mọi người đều nhao nhao phản đối người đàn bà... Chờ cho mọi người im tiếng, người đàn bà mới bình tĩnh giải thích:

"Tất cả thức ăn đều có sẵn rồi, nhưng cho phép tôi được nói một điều. Tôi phải chuẩn bị thức ăn hằng ngày cho các người, tôi phải dọn dẹp trong nhà, tôi phải giặt giũ quần áo cho các người, tôi phải làm mọi sự trong nhà này, nhưng chưa bao giờ các người mở miệng khen lấy một tiếng, hay nói một lời cám ơn... Các người chỉ chực có một thiếu sót của tôi để la ó, phản đối mà thôi".

Vô ơn là thái độ thường xuyên của mỗi người trong chúng ta. Chúng ta dễ thấy những thiếu sót của người khác đối với chúng ta, nhưng chúng ta lại thiếu nhạy cảm đối với những gì người khác đang làm cho chúng ta. Một chút tế nhị, một chút cảm thông, một lời nói an ủi vỗ về, một tiếng cám ơn, đó là men làm dậy niềm vui trong cuộc sống của chúng ta.